VOORONTWERP VAN DECREET TOT INSTEMMING MET HET VERDRAG VAN DE RAAD VAN EUROPA INZAKE DE COPRODUCTIE VAN AUDIOVISUELE WERKEN IN DE VORM VAN SERIES, OPGEMAAKT TE LILLE OP 26 MAART 2026

Samenvatting
Dit Verdrag heeft tot doel een multilateraal juridisch kader te creëren voor internationale coproducties binnen de lidstaten van de Raad van Europa, naar analogie met de bestaande conventie voor cinematografische coproducties.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Op 1 april 2022 uitten de ministers van Cultuur van de Raad van Europa hun bezorgdheid over de impact van dominante globale audiovisuele mediadiensten op culturele diversiteit en pluralisme. Dit leidde tot een opdracht aan de Stuurgroep voor Cultuur, Cultureel Erfgoed en Landschap (CDCPP) om concrete stappen te ondernemen. Twee acties volgden: een pilootprogramma voor coproductie van series (2023-2025, recent verlengd tot 2027) en de uitwerking van een verdrag ter ondersteuning van Europese seriecoproducties.

Het Verdrag werd goedgekeurd door de CDCPP op 19 november 2024 en werd vervolgens besproken in de rapporteursgroepen. Op 2 oktober 2025 formuleerde het parlementair orgaan (PACE) haar opinie over het Verdrag.

Op 26 november 2025 heeft het Comité van Ministers van de Raad van Europa het Verdrag aangenomen. Het Comité heeft akte genomen van het advies van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa (PACE), maar heeft het Verdrag goedgekeurd zoals die eerder door de CDCPP was aangenomen.

Dankzij dit Verdrag kunnen Vlaamse coproducties makkelijker toegang krijgen tot financiering in de landen van hun internationale coproductiepartners. Daarnaast creëert het Verdrag bijkomende mogelijkheden voor samenwerkingen met landen buiten de Europese Unie (EU), zoals het Verenigd Koninkrijk, IJsland of Noorwegen. Het zou Vlaamse producenten in staat stellen om samen te werken met een bredere groep internationale partners en toegang te krijgen tot extra buitenlandse financiering.

B. Inhoud

Het voorliggende Verdrag heeft tot doel de internationale coproductie van audiovisuele werken in de vorm van series te bevorderen, de vrijheid van expressie hoog te houden en de culturele verscheidenheid van de verschillende Europese landen te verdedigen.

De tekst van het Verdrag is grotendeels gebaseerd op het in 1994 gesloten en in 2017 herziene Europees Verdrag inzake cinematografische coproductie, waarbij een gelijkaardige doelstelling werd nagestreefd inzake filmproducties.

Het Verdrag voorziet in een juridisch raamwerk tussen de landen die partij zijn bij het Verdrag voor bilaterale en multilaterale coproducties van series, zijnde producties waarbij minstens 2 producenten uit verschillende verdragspartijen betrokken zijn, en eventueel één of meerdere producenten uit een derde land. Concreet bevat het Verdrag de regel dat dergelijke coproducties, indien deze aan bepaalde voorwaarden voldoen, gelijk worden gesteld met een nationaal werk. Op die manier komt de coproductie, telkens onder de voorwaarden zoals bepaald in het nationaal recht, in aanmerking voor bijvoorbeeld subsidies of belastingvoordelen. Voorwaarde voor deze "nationale assimilatie" is dat de coproductie erkend wordt door de nationale bevoegde instelling(en). Het Verdrag bepaalt de voorwaarden waaraan dient voldaan te worden en de te volgen procedure.

Verder voorziet het Verdrag in bepalingen inzake de intellectuele eigendomsrechten van de coproducenten, het evenwicht binnen de relatie tussen de coproducenten, zowel inzake financiële als artistieke en technische bijdragen, de verblijfsrechtelijke aspecten van het personeel, de export van de series en de taal.

C. Procedureverloop

Gemengd karakter en ondertekening

De Werkgroep gemengde verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), legde het gemengd karakter vast tijdens zijn vergadering d.d. 21 april 2026. Zowel de federale staat als de gemeenschappen en de gewesten zijn bevoegd.

De federale bevoegdheden relevant voor dit Verdrag zijn de intellectuele eigendom (het auteursrecht), de verblijfsrechtelijke aspecten en de in- en uitvoeraspecten, zoals respectievelijk opgenomen in de artikelen 7, 11 en 13 van het Verdrag.

De gemeenschappen zijn dan weer bevoegd voor onder andere de schone kunsten en de audiovisuele mediadiensten en de gewesten voor het economisch beleid.

Sinds 26 maart 2026 staat het Verdrag open voor ondertekening. Frankrijk, Georgië, Griekenland, Italië, Luxemburg, Malta, Montenegro, Polen en Portugal hebben het Verdrag al ondertekend.

Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

(p.m.)

II. Toelichting bij het Verdrag

Het Verdrag bestaat uit 22 artikelen, verdeeld over 3 hoofdstukken.

In de preambule worden de doelstellingen van het Verdrag geplaatst in het bredere kader van zowel het Europees Cultureel Verdrag van de Raad van Europa als het Verdrag van de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) inzake de bescherming en bevordering van de diversiteit van culturele uitingen.

Hoofdstuk I – Algemene bepalingen

Artikel 1 beschrijft het doel van het Verdrag als het bevorderen van internationale coproducties van series.

Artikel 2 bepaalt het toepassingsgebied van het Verdrag. Het regelt de betrekkingen tussen de Partijen op het gebied van bilaterale en multilaterale coproducties van audiovisuele werken in de vorm van series die hun oorsprong vinden op het grondgebied van de Partijen. Het gaat daarbij om coproducties met voor bilaterale coproducties minstens 2 coproducenten en voor multilaterale minstens 3 coproducenten, gevestigd in verschillende landen die partij zijn bij het verdrag.

De bestaande bilaterale coproductieakkoorden blijven van toepassing op bilaterale coproducties tenzij de betrokken partijen besluiten dit Verdrag toe te passen. Indien er geen bilateraal coproductieakkoord is, wordt het Verdrag ook van toepassing op bilaterale coproducties tussen verdragspartijen. In het geval van multilaterale coproducties hebben de bepalingen van dit Verdrag voorrang boven die van bilaterale overeenkomsten tussen de partijen bij het Verdrag.

Artikel 3 bevat enkele definities.

Hoofdstuk II – Regels van toepassing op officiële coproducties

Artikel 4 stelt de audiovisuele werken in de vorm van series die binnen de werkingssfeer van het verdrag tot stand kwamen gelijk met nationale werken voor wat de toekenning van financiële voordelen betreft.

Artikel 5 behandelt de voorwaarden en de modaliteiten om de status van coproductie te verkrijgen. Aanvragen moeten worden ingediend bij de bevoegde nationale instanties overeenkomstig de procedure bepaald in bijlage II van het verdrag. Voor de Vlaamse Overheid zal het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) aangeduid worden als bevoegde nationale instantie, die de aanvragen voor het verkrijgen van de coproductiestatus onderzoekt en de coproducties goedkeurt.

Artikel 6 regelt de verhouding tussen de diverse coproducenten wat hun financiële inbreng betreft. In het geval van een multilaterale coproductie mag de minoritaire inbreng niet minder dan 5% en de majoritaire inbreng niet meer dan 80% bedragen van de totale productiekost. In het geval van een bilaterale coproductie mag de minoritaire inbreng niet minder dan 10% en de majoritaire inbreng niet meer dan 90% bedragen van de totale productiekost.

Artikel 7 garandeert elke coproducent een aandeel in de rechten op het voltooide werk.

Artikel 8 betreft de technische en artistieke inbreng. Overeenkomstig artikel 9 dienen mediadienstenaanbieders die betrokken zijn bij een officiële coproductie kijkcijfers en informatie te verstrekken.

Artikel 10 bepaalt dat er een algemeen evenwicht moet bestaan tussen de partijen, zowel wat betreft de draagwijdte van de investeringen als wat betreft de technische en artistieke deelname. Indien een verdragspartij vaststelt dat er sprake is van een onevenwichtigheid, kan deze weigeren goedkeuring te verlenen aan een volgende coproductie totdat het evenwicht is hersteld.

Artikel 11 regelt de toegang tot het grondgebied en de verblijfs- en arbeidsvergunningen voor technisch en artistiek personeel uit andere verdragspartijen die aan een coproductie deelnemen.

Artikel 12 handelt over de verplichte vermelding van de coproducerende landen in de aftiteling en in het reclame- en promotiemateriaal.

Artikel 13 regelt de toewijzing bij uitvoer naar een land waar quota's gelden voor de invoer van series.

Artikel 14 laat de bevoegde overheid van een partij toe een definitieve versie in één van de talen van die partij te eisen.

<u>Hoofdstuk III – Slotbepalingen</u>

De artikelen 15 tot en met 22 bevatten de slotbepalingen.

Artikel 15 betreft de opvolging van het Verdrag en de amendementen op bijlagen I, II en III.

Overeenkomstig artikel 16 staat het voorliggende Verdrag open voor ondertekening door zowel de lidstaten van de Raad van Europa als de partijen bij het Europees cultureel verdrag.

Krachtens artikel 17 treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand volgend op het verstrijken van een periode van drie maanden nadat drie staten, waarvan 2 lidstaten van de Raad van Europa, het Verdrag ratificeren.

Artikel 18 regelt de toetreding van staten die geen lid zijn van de Raad van Europa en artikel 19 de territoriale toepassing van het verdrag. Artikel 22 bepaalt dat voorbehouden enkel kunnen geformuleerd worden bij artikel 6 van het Verdrag. Er mogen geen andere voorbehouden worden gemaakt.

Artikel 21 regelt de opzegging van het Verdrag door de partijen en artikel 22 de kennisgevingen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Innovatie en Industrie, Buitenlandse Zaken,
Digitalisering en Facilitair Management,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ

De Vlaamse minister van Brussel en Media

Cieltje VAN ACHTER